



## Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita, Et Gestis S. Francisci Xaverii È Societate Iesv  
Indiarvm Apostoli Libri Qvatvor**

**Bartoli, Daniello**

**Lvgdvni, 1666**

57. Caritas Xauerij inuicta malis.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-10854**

quam negabant permulti se firmo posse obtutu figer, tacita illius reuerentia inuitos quodammodo ipsorum oculos reflectente. Nostris identidem, vel aliis colloquens, leni vocantis susurro excitus, quā mentis lucē repentina, quā subitis affectuum motibus percepto; ne astantes grauaret, segregabat se ab iis quantocuyus, auditurus quid se vellet ac posceret Deus, requisitus deinde inueniebatur, aut æternis cogitationibus occupatus, aut in sylva recessu cruento se verbere discerpens: Intimam quoque probabant flammam scintillæ affectuum crebræ, & peculiarum frequentium ignita iacula latinis plurimum apta verbis, ne caperentur ab audientibus, quarum vna hæc erat. *O sanctissima Trinitas!* usque adeò illi visitata ut eam Piscaře, Trauancoris, & Molucensium incolæ familiarem habere ex eo didicerint; nec desunt qui narrent, etiam cultores idolorum illic, & alibi maxime Barbaros, mīro aliquo euentu, periculoſo, aut moleſto percusſos, sustulisse in cœlum oculos, vt facitare Xauerium viderant, & *O sanctissima Trinitas!* exclamasse, ignaros quid dicerent, ſuſpicatos dum taxat verba eſſe ad reuerentiam, & invocationem numinis Sacroſancta. Ad extreſum hic mentis habitus & conſuetudinis cum Deo perpetuæ fingebat etiam amanti ludos, vt quod vigilans ſerio achtitarat, quaſi ludens per ſomnum rertactaret. Hinc ſæpe aut illa per nocturnam quietem ad sanctissimam Triadem eius voces, aut hæc ô mi I e s v! ô dulcis I e s v! ô I e s v cordis mei, & ſimiles. Quia ne febri quidem vehementiſſima, extra ſe abreptus, extra Deum exibat; inhaerens illi etiam tum, cum apud ſe non eſſet; ſemel præcipue animaduertitus eſt, triduo integro delirans nihil niſi de Deo, aut cum Deo loqui, tam ſcīte id atque ſapienter vt ardere magis accessione caritatis, illius animus, quam æſtu febrili caput videretur.

57

*Caritas Xauerij inuita maliz.*

In e.t. 12. ad corin.

Immensam Magni Xauerij caritatem, interiorum nobis affectuum probauit haec tenus argumentum, 'necrum expendamus', quod charitatis eiusdem actuosa vis in apertam lucem excellentium operum refusa nobis ſuppeditat. Hanc de legitimo ſummeque perfecto dilecti diſcipuli, defendamus aſtimemusque ſenſu, *Perfecta inquit, caritas, foras minit timorem.* Nam qui praeter Deum in rebus nihil agnoscit boni, extra illum re nulla vel poſſellā gaudet, vel dolet amifla, ſic neque appetere, nec metuere aliiquid extra Deum poſt. Prius autem quā illa memoro in ſenſu, ſumamque ſe proferentia, intimæ effeſta caritatis, commodūm hic ponam de S. Xauerio, quod de Abrahamo Chrysostomus, cuius vbi narrasset diſcrimina, & calamitates inter Barbaras gentes ad quas illi dux fuerat Deus, hæc ſubiicit, *Cave putes illum quia facile paruit Deo, omnia illa ſine doloris ſenſu periuifſe, etiamſi enim decies millies iuſtus fuifſet, ſicut re vera erat, homo tamen erat, obnoxius nature affectionibus, quanquam nihil horum eum deiecit.* Non fuit perfecto ſenſu obtuſio, ſtuporū ingenitus, ſed generofitas amoris, quæ A poſtolum noſtrum vocanti Deo preſtitit obſequentem, cum destinatus in Indias, decreto eodem, in mil. peſicula, & ærumnas mortalesque affiduaſ mitteretur, quæ ſummuſ Pontifex in

in haec verba coligit. [Incredibilia videbantur, quæ propter nomen Domini nostri Iesu Christi tolerauerat, per diuersa etenim regna, in vastis illis orbis terrarum spatiis, semper pedibus, & saepius nudis, per arcenas calidas pergebat: per spinas longissima itinera conficiebat: contumeliis saepenumero, probris, & illusionibus, quin etiam verberibus, & lapidibus appetitus, in periculis hostium, in periculis itinerum versatus saepe naufragus, vigilias, frigus, & nuditatem, sitim, famemque perpefus erat, contractis, ob affiduos, & intolerabiles labores, grauiissimis mortibus: nec enim Apostoli exemplo, animam suam faciebat pretiosiorrem quam se, dummodo consummatet cursum, & ministerium verbi, quod acceperat, testificari Euangelium gratia Dei.]

Quæ si voluero aut enoluere ad probationem fuisus, aut enumerare sigillatim, retexenda hic fuerit illa eius immensa & ferme continua peregrinatio, tot prope periculis, quot gressibus consita. Si enim tpecltem vel solas procellolo in mari nauigations; susceptas video inuitis anni periodis, quibus nauigans quiuis, parum differeret à naufrago: pudebat virum timoris, & probri minime ferendi, Christi videlicet caritate auaritiam ire audentius, & lucrum vile in naufragia quælibet, mercatores animosius agere; quam Apostolicum Nuncium, æternitatis negotiatorum, in commercia salutis nationibus batbaris inferendæ, & emptionem animatum Christi sanguine transigendam. Tradit P. Ludouicus Froes mare Indicum vsu longo edoctus, illic aequè horrendum audacissimis eum nihil esse, ut Malaca in Iaponiam iter, adeo est ventis, tempestatis & naufragiis famosum; at hoc tam nihil Xauerius fecit, vt Myoparoni piratico, se illuc vehendum commiserit, pirata duce, eoque ethnico, ancipi: i adeò successu, vt crebo nihil esset proelius quam ut præcepis in mare proiceretur à nautis, aut esca pisibus, aut volucribus deferram in insulam. Iis demum horre gladiis profectionem illam expertus est ut cum in Europam noltis eam describeret, vereri se dixerit ne tot, ac tam diræ mortis imagines, eorum animos frangerent, & retusus hoc metu sanctus eorum amor, securam in terra inter studia literarum, tam crebris in mari mortibus inter studia caritatis præferret statu-  
men. Quanquam dictum paulo post corrigens, sperare se ait meliora, imo & credere, futurum scilicet, ut æquis passibus scientiae stadium virtutumque decurrant, nec minores edant in excellentia Instituti, quam in literis progressius, quod sanè, Deo laus, vti expectauerat, sic è cœlo spe-  
ctauit. Nam de Iaponibus si agatur, ad eos plurimi de Societate non so-  
lum nauigarunt, sed illuc tandem adepti sunt, quam tanto quæsierant ambitu, atrocissimam pro Christo mortem, & pro multorum mortalium salute, qui ardor hac etiam ætate ita crevit, vt ex quo Iaponia crucia-  
mentis immannibus, pænisque non antea auditis in Christianos armata est, inde Iaponiam & pergant plures quam antea nostrorum expetere & cupi-  
dus prensare. Fuit Apostolo in Molucas ex India cursus non adeò an-  
ceps. Illuc Meliapore à Deo tam certo inuitatu acciri se creditit ut si

58

Pericula, &  
perpef. Xan.  
in mari.

R r naues